

Postanowienie z 21 lipca 2006 r., [Ts 98/05](#)
**NIEDOPUSZCZALNOŚĆ SKARGI KONSTYTUCYJNEJ
SZKOŁY PUBLICZNEJ NA PRZEPISY O POSTĘPOWANIU
DYSCYPLINARNYM NAUCZYCIELI**

Rodzaj postępowania: wstępna kontrola skargi konstytucyjnej Inicjator: szkoła publiczna	Skład orzekający: 3 sędziów	Zdania odrębne: 0
--	--------------------------------	----------------------

I Liceum Ogólnokształcące w Olkuszu, mające status szkoły publicznej w gestii samorządu terytorialnego, zaskarżyło do Trybunału Konstytucyjnego przepisy ustawy i rozporządzenia regulujące postępowanie dyscyplinarne w sprawach nauczycieli w zakresie, w jakim przepisy te nie przewidują możliwości zaskarżenia przez pracodawcę (w tym wypadku: skarżące LO) do sądu orzeczenia zapadłego w postępowaniu dyscyplinarnym. Według skarżącego regulacja ta jest niezgodna z przepisami Konstytucji: art. 2 (zasada państwa prawnego), art. 32 ust. 1 (zasada równości), art. 45 ust. 1 (prawo do sądu) i art. 78 (prawo do zaskarżania orzeczeń wydanych w pierwszej instancji).

Powodem skargi konstytucyjnej było odrzucenie przez Sąd Apelacyjny, jako niedopuszczalnego, odwołania dyrektora skarżącego LO od orzeczenia Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli w sprawie, w której obwinionym był nauczyciel zatrudniony w tym liceum.

W ramach badania wstępnego skargi konstytucyjnej (art. 36 i 49 ustawy o TK) Trybunał w składzie jednoosobowym, [postanowieniem z 15 lutego 2006 r.](#) (sygn. jw.), odmówił nadania skardze dalszego biegu. W uzasadnieniu podkreślono, że skarżący jest zakładem administracyjnym realizującym zadania publiczne w zakresie oświaty i wychowania, a takie podmioty nie są legitymowane do korzystania ze skargi konstytucyjnej (por. art. 79 ust. 1 Konstytucji).

Skarżące LO wniosło zażalenie.

ROZSTRZYGNIĘCIE

Trybunał nie uwzględnił zażalenia na postanowienie o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

GŁÓWNE TEZY UZASADNIENIA

1. Nie jest bezwarunkowo wykluczone posługiwanie się przez osoby prawne prawa publicznego instytucją skargi konstytucyjnej. Legitymacja tej kategorii podmiotów warunkowana jest jednak spełnieniem dalszych przesłanek. Pierwszoplanowe znaczenie ma wykazanie, że podmioty te są adresatami unormowań konstytucyjnych wyrażających prawa podmiotowe mieszczące się w zakresie dopuszczalnej podstawy skargi konstytucyjnej. Podmiotem upoważnionym do wniesienia skargi jest bowiem wyłącznie ten, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone (art. 79 ust. 1 Kon-

stytucji). Aby więc skutecznie podnosić zarzut naruszenia określonych praw konstytucyjnych, podmiot formułujący go powinien wykazać, że prawa te mu przysługują. Po drugie, warunkiem dopuszczalności korzystania ze skargi konstytucyjnej jest wykazanie, że to właśnie kwestionowane w niej przepisy spowodowały tego rodzaju naruszenie.

2. Kwestia egzekwowania odpowiedzialności pracownika szkoły przez upoważnione do tego organy władzy publicznej nie może być zasadnie rozważana w kontekście ochrony konstytucyjnych praw lub wolności. Podmiotem poszukującym ochrony za pomocą skargi konstytucyjnej mogłaby być ewentualnie osoba, wobec której powyższe działania władcze są realizowane, a więc obwiniony nauczyciel, nie zaś organy władzy publicznej, które tego rodzaju odpowiedzialność egzekwują.
3. Ewentualna kontrola przez Trybunał Konstytucyjny zaskarżonych w niniejszej sprawie przepisów, kształtujących model postępowania dyscyplinarnego wobec nauczycieli, byłaby możliwa w postępowaniu, dla którego przesłanką nie jest uprzednie naruszenie konstytucyjnych praw lub wolności podmiotu występującego z inicjatywą jego wszczęcia, np. w trybie kontroli abstrakcyjnej.

Przepisy Konstytucji i ustawy o TK

Konstytucja

Art. 2. Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.

Art. 32. 1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.
2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

Art. 45. 1. Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

Art. 78. Każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji. Wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określa ustawa.

Art. 79. 1. Każdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone, ma prawo, na zasadach określonych w ustawie, wnieść skargę do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności z Konstytucją ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o jego wolnościach lub prawach albo o jego obowiązkach określonych w Konstytucji.

Ustawa o TK

Art. 36. 1. Wniosek [...] prezes Trybunału kieruje do wyznaczonego przez siebie sędziego Trybunału w celu wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym.

2. Jeżeli wniosek nie odpowiada warunkom formalnym, sędzia Trybunału wzywa do usunięcia braków w terminie 7 dni od daty zawiadomienia.

3. Gdy wniosek jest oczywiście bezzasadny lub braki nie zostały usunięte w określonym terminie, sędzia Trybunału wydaje postanowienie o odmowie nadania wnioskowi dalszego biegu.

4. Na postanowienie w sprawie nienadania wnioskowi dalszego biegu wnioskodawcy przysługuje zażalenie do Trybunału w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia.

5. Trybunał, na posiedzeniu niejawnym, postanowieniem pozostawia bez rozpoznania zażalenie wniesione po upływie terminu określonego w ust. 4.

6. Po stwierdzeniu, że zażalenie zostało wniesione w terminie, prezes Trybunału kieruje je do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym przez Trybunał i wyznacza termin rozpoznania.

7. Trybunał, uwzględniając zażalenie, kieruje sprawę do rozpoznania na rozprawie. Na postanowienie o nieuwzględnieniu zażalenia nie przysługuje środek odwoławczy.

Art. 49. Skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu; art. 36 stosuje się odpowiednio.